

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 4 (Det levende væsens bevidsthed eller psyke) – Lektion 19

Sjælens vækst- og degenerationsmekanisme

24.

Vort kendskab til den sjælelige struktur omfatter nu bl.a. en viden om, at den i hovedtrækkene består af 6 åndelige legemer, der alle hver især udgør visse nærmere bestemte kombinationer af de 6 underbevidsthedsgrundenergi samt en viden om, at det er ved hjælp af disse åndelige legemer, Jeget på den ene side i manifestationens tjeneste er i stand til at udøve påvirkning på omgivelserne – først og fremmest de åndelige – og på den anden side i sansningens tjeneste er i stand til at modtage påvirkning fra omgivelserne. Udrustet med denne viden vil vi derfor også uden videre kunne forstå, hvor stor betydning graden af hvert enkelt legemes udvikling har for den samlede sjælelige strukturs totale ydedygtighed i såvel kvantitativ som kvalitativ retning på både manifestationens og sansningens område. Jo mere veludviklet et bestemt åndeligt legeme er, jo større vil dets præstationsmæssige kapacitet ifølge sagens natur også være, ligesom det modsatte naturligvis vil være tilfældet, i lige så høj grad som et åndeligt legeme er mere eller mindre svagt udviklet.

Da vi således forstår, at et legemes ydedygtighed står i direkte forhold til den grad af udvikling, det repræsenterer, og vi hertil tager hensyn til vor viden om, at de 6 åndelige legemer i al åndelig manifestation og sansning og dermed i al sjælelig aktivitet spiller en ganske bestemt og i virkeligheden totalt uerstattelig rolle, da bliver det umiddelbart indlysende for os, at det forhold, i hvilket de omtalte 6 åndelige legemer til enhver tid indbyrdes er udviklet, på en overordentlig virkningsfuld måde vil præge og karakterisere såvel hele denne aktivitet som den samlede sjælelige strukturs organisatoriske og bygningsmæssige fremtræden. Thi vi indser, at det omtalte udviklingsforhold mellem de 6 åndelige legemer i hvert enkelt levende væsens tilfælde er bestemmende for intet mindre end netop det samme væsens totale sans- og manifestationsdygtighed og dermed bestemmende for dets udviklingsmæssige position eller status, hvilket igen vil sige: bestemmende for karakteren og kvaliteten af dets livsoplevelse og hele skæbne. Hvad vi i denne lektion skal beskæftige os med, er derfor i særdeleshed de nærmere omstændigheder vedrørende den sjælelige strukturs udviklingsbetingelser, hvilket igen dybest set vil sige lovene for de 6 åndelige legemers vækst- og degenerationsfunktioner. Og det kan her straks som en orienterende forhåndsoplysning betones, at grundloven på dette vigtige område er den, at de 6 åndelige legemer, i kraft af moderenergiens og dermed overbevidsthedens indflydelse, permanent fastholdes i en sådan indbyrdes udviklingsmæssig konstellation, at de aldrig på noget tidspunkt fremtræder som værende hinanden indbyrdes jævnbyrdige, men derimod jævnfør visse nærmere bestemte regler som hinanden indbyrdes enten overlegne eller underlegne.

Med andre ord: grundloven for de 6 åndelige legemers vækst- og degenerationsmekanisme er ved moderenergiens indflydelse evigt den, at de pågældende åndelige legemer permanent befinder sig på indbyrdes hinanden overlegne eller underlegne udviklingstrin.

25.

Som det allerede af denne forhåndsoplysning vil kunne ses, fremtræder den sjælelige struktur med hensyn til sine åndelige legemers indbyrdes udviklingstrin konstant som en kombination af 6 forskellige sådanne udviklingstrin. Imidlertid må vi dog straks advare mod den tanke, at det er ganske

vilkårligt, hvilke legemer der på et givet tidspunkt befinder sig på hvilket trin. Tværtimod skal vi i det følgende komme til at erfare, at de 6 åndelige legemer med hensyn til deres udvikling udgør en overordentligt fint afstemt vækst- og degenerationsmekanisme, inden for hvilken hårfine love gør sig gældende. Baggrunden for denne gældende lovmæssighed er først og fremmest at søge i den omstændighed, at hvert af den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer på foranledning af moderenergiens påvirkning og indflydelse konstant er underkastet et særligt vækst- og degenerationsforløb, hvilket naturligvis medfører, at karakteren af den samlede sjælelige strukturs kosmisk-kemiske opbygning og fremtræden ændrer sig i takt med, at dette for hvert enkelt åndeligt legeme gældende vækst- og degenerationsforløb skrider frem. Da imidlertid på den anden side de hermed berørte seks vækst- og degenerationsforløb ligeledes på foranledning af moderenergiens påvirkning – er således indbyrdes synkroniserede eller sammenkoblede, at der i den sjælelige struktur konstant opretholdes en nærmere bestemt kosmisk-kemisk balancetilstand udtrykt ved, at et af legemerne vil være kulminerende, et latent (minimalt), to legemer vil være under vækst og to under degeneration, da opstår uundgåeligt behovet for et særligt begreb, ved hvis hjælp man kan gøre nøjagtigt rede for den til enhver tid gældende kosmisk-kemiske tilstands særlige karakter, og som samtidig meget nøje er i samklang med den foran skildrede lovmæssighed. Vi skal senere se, hvorledes dette behov gennem indførelsen af begrebet: “En kosmisk-kemisk fremtrædelsesform” vil blive imødekommet. Foreløbigt skal vi nøjes med at hæfte os ved de nærmere omstændigheder vedrørende det enkelte legemes vækst- og degenerationsforløb, bl.a. fordi dette er en forudsætning for, at rammerne for det førnævnte begrebs anvendelsesmuligheder kan blive nøjagtigt fastlagt.

Med hensyn til det omtalte vækst- og degenerationsforløb, som hvert af de 6 åndelige legemer gennemløber, skal det i første række oplyses, at det frem for alt er dikteret af det ved moderenergien repræsenterede kredsløbsprincip, og det kan således betragtes som en direkte konsekvens af specielt dette “store” kosmiske skaberprincips eksistens.

Dernæst skal det i tilknytning hertil betones, at det pågældende vækst- og degenerationsforløb i naturlig overensstemmelse hermed da også former sig som en kredsløbsproces, hvorved forstås, at det udgør et begivenhedsforløb, hvis udgangspunkt og slutpunkt falder sammen som værende principielt identiske.

-Der er således grundlag for at tale om, at hvert af den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer på foranledning af kredsløbsprincippet og dermed moderenergiens indflydelse gennemløber en selvstændig evolutionscyklus. Under forløbet af en sådan cyklus passerer legemet gennem 6 indbyrdes forskellige hovedstadier, der gradvis afløser hinanden. I det første hovedstadium, der repræsenterer kredsløbets udgangspunkt, er legemet latent (minimalt eller sovende). Dette stadium vil fremover blive omtalt som dets “fosterkernestadium”.

I det andet og tredje stadium er legemet under stadigt tiltagende vækst eller udvikling, hvorfor disse to stadier vil være at betegne som henholdsvis første og andet “vækststadium”.

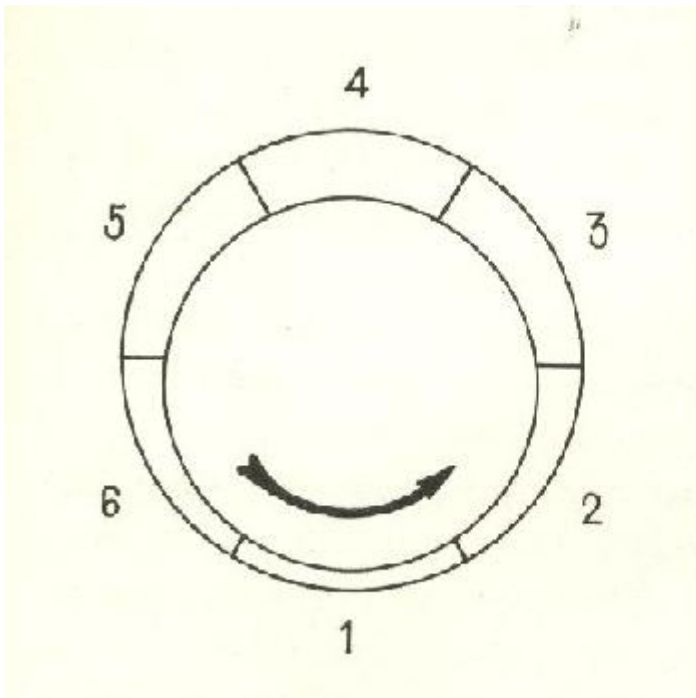
I fjerde stadium er legemet fuldt udviklet og fremtræder i kulminerende præstationsmæssig udfoldelse. Dette stadium vil derfor være at betegne som dets “kulminationsstadium”.

I femte og sjette stadium er legemet derimod under stadigt tiltagende degeneration eller indvikling, af hvilken grund disse to stadier fremover vil blive betegnet som henholdsvis første og andet degenerationsstadium. – Efter passagen af det sidste af disse to degenerationsstadier træder legemet på ny ind i det latente stadium – fosterkernestadiet og dermed ind i udgangspunktet for en ny cyklus.

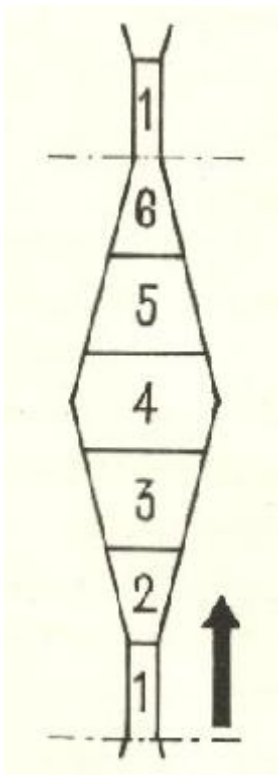
Med andre ord: under indflydelse af det ved moderenergien repræsenterede kredsløbsprincip gennemløber hvert af de 6 åndelige legemer en selvstændig evolutionscyklus, inden for hvilken det passerer gennem 6 forskellige hovedstadier, nemlig et fosterkernestadium, to vækststadier, et

kulminationsstadium og to degenerationsstadier for derefter at træde ind i en ny cyklus' første stadium fosterkernestadiet – og således fremdeles i det uendelige.

Denne lovmæssighed kan symbolsk udtrykkes således:

Men den kan også symboliseres således:

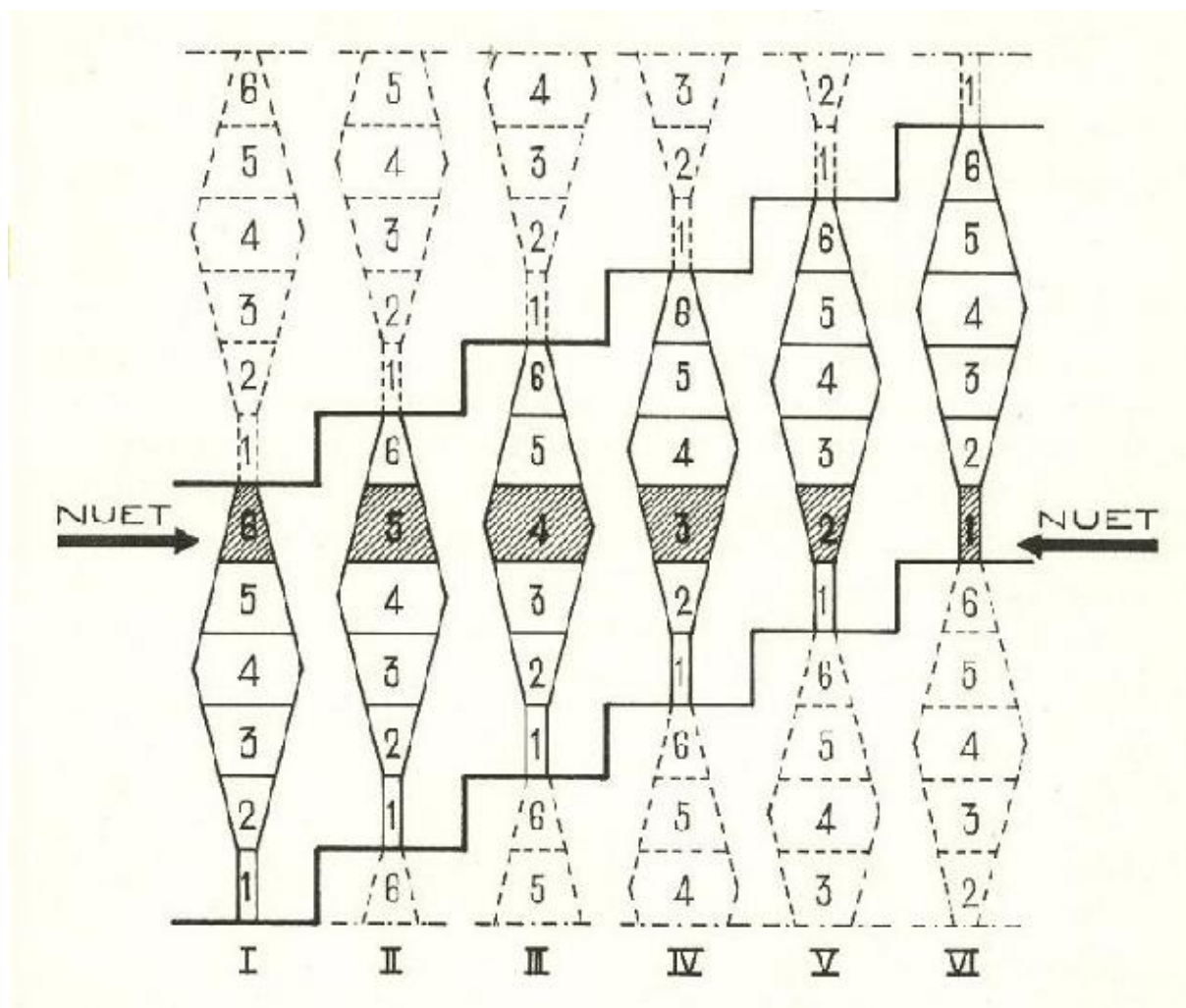

Som det vil kunne ses, nyder den sidste symbolske fremstillingsform den fordel frem for den første, at den direkte udtrykker, at den ene evolutionscyklus afløses af den næste gennem legemets indtræden i et nyt kredsløbs første stadium: fosterkernestadiet.

26.

Vi er hermed kommet til klarhed over, at hvert af den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer gennemløber en selvstændig evolutionscyklus, der spænder over 6 hovedstadier, hvoraf således følger, at den samlede sjælelige struktur er "skueplads" for forløbet af 6 særskilte evolutionscykler, nemlig én for hvert legeme. Imidlertid er de nævnte legemer som tidligere oplyst aldrig nogensinde jævnbyrdigt udviklede, men fremtræder permanent som værende hinanden indbyrdes enten overlegne eller underlegne: og som det vil kunne forstås, manifesterer dette sig i praksis ved, at legemerne med hensyn til den cyklus, de hver især gennemløber, befinder sig på indbyrdes forskellige stadier. Og det kan i denne sammenhæng straks præciseres, at dette kompleks af legemer og evolutionskredsløb som tidligere antydnet udgør et overordentligt fint lovmæssigt afbalanceret kosmisk system. Ifølge dette system vil status i den sjælelige struktur altid være den, at et af legemerne befinder sig på fosterkernestadiet, et i første vækststadium, et i andetvækststadium, et i kulminationsstadiet, et i første degenerationsstadium og et i andet degenerationsstadium, kort sagt, at der permanent forekommer én repræsentant blandt legemerne for hvert af de 6 mulige hovedstadier.

-At en sådan hårfin balancetilstand i den sjælelige struktur permanent kan opretholdes skyldes naturligvis den omstændighed, at der på den ene side eksisterer 6 åndelige legemer, mens der på den anden side forekommer 6 mulige udviklingsmæssige hovedstadier, hvilket selvsagt indebærer betingelserne for, at de 6 legemer i forhold til hinanden kan befinde sig på hvert sit individuelle hovedstadium. I praksis vil dette så igen betyde, at de pågældende legemers respektive udviklingscykler i forhold til hinanden er forskudt med et interval på nøjagtigt ét hovedstadium, hvilken lovmæssighed ved nedenstående symbolskitse netop søger at illustrere. Af denne skitse fremgår det tydeligt, hvorledes de 6 legemskredsløb er indbyrdes forskudt med et interval på nøjagtigt et hovedstadium, hvad der igen ganske åbenlyst betinger, at de implicerede 6 legemer under forløbet af disse intervaller til stadighed befinder sig i et sådant indbyrdes udviklingsmæssigt kombinationsforhold, at alle 6 hovedstadier permanent er repræsenteret, hvilket særligt tydeligt lader sig iagttage, dersom man aflæser symbolskitsen på tværs (se f.eks. det skraverede bælte ved pilene, der udtrykker kombinationsforholdet i et givet Nu).

– – For at forebygge enhver misforståelse skal det i øvrigt allerede nu oplyses, at den tid, som det for et åndeligt legeme tager at gennemløbe sin cyklus, for f.eks. det jordiske menneskes vedkommende, udgør en epoke, der må udtrykkes i millioner af år!

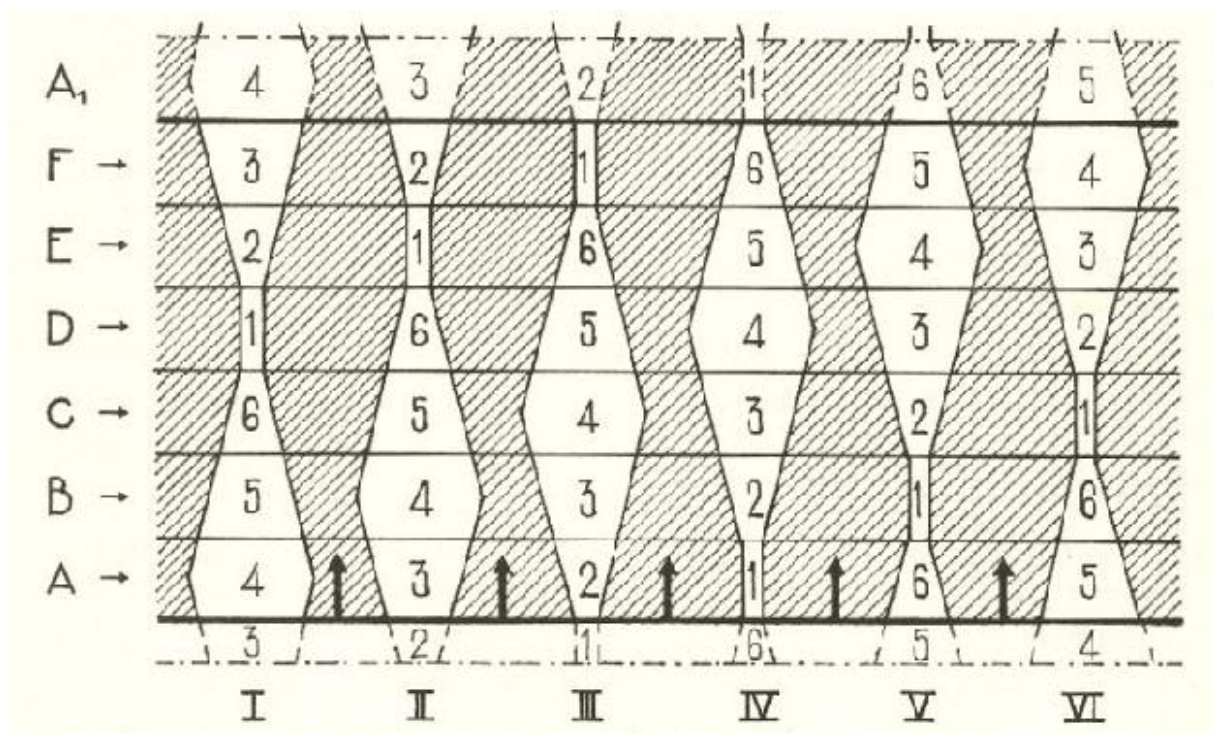
27.

Som allerede flere gange tidligere oplyst, er det særligt det med moderenergien forbundne kredsløbsprincip, der afføder den omstændighed, at hvert af de 6 åndelige legemers respektive vækst- og degenerationsforløb former sig som en kredsløbsproces. Men hertil kan vi nu føje den oplysning, at det specielt er det ligeledes med moderenergien forbundne pol- og kontrastprincip, der foranlediger den permanent opretholdte fasemæssige forskydning af de 6 legemers respektive evolutionskredsløb, som vi nyligt har set udtrykt på føromtalt symbolskitse. – Og det kan for fuldstændighedens skyld tilføjes, at den af disse 3 store skaberprincipper således udløste og ved faseforskudte evolutionskredsløb repræsenterede lovmæssighed udgør en absolut bydende nødvendighed for, at det levende væsen kan garanteres en permanent fornyelse af sin evige livsoplevelse. Disse omstændigheder lader os således alt i alt begynde at ane konturerne af den umådelige, gennemgribende betydning, moderenergien har for det levende væsens evne til i praksis at fuldbyrde de fundamentale livsprocesser, som er en forudsætning for, at det kan opretholde sin status som netop et levende væsen.

Sjælens 6 kosmisk-kemiske grund-fremtrædelsesformer

28.

Den omstændighed, at de 6 åndelige legemers respektive evolutions-kredsløb, der som nu bekendt spænder over i alt 6 hovedstadier, på foranledning af moderenergien evigt er således synkroniserede, at legemerne i udviklingsmæssig henseende permanent fremtræder som indbyrdes forskudt med et interval på nøjagtigt et hovedstadium, betinger uden videre eksistensen af 6 karakteristiske standard-legemskonstellationer, som gradvis afløser hinanden, efterhånden som legemerne under moderenergiens kontrol side om side gennemløber deres respektive kredsløbsbaner. Disse 6 standard-legemskonstellationer vil herefter blive betegnet som henholdsvis A, B, C, D, E, og F-konstellationerne, og de vil symbolsk kunne illustreres ved hjælp af nedenstående symbolskitse. – Således iagttager vi de 6 åndelige legemer og deres respektive vækst- og degenerationsforløb, dersom vi fra neden og opefter aflæser omtalte symbolskitse på langs (romertallene nederst refererer til den grundenergi, legemerne hver især er redskaber for og bærer navn efter), og de førnævnte 6 standard-legemskonstellationer, dersom vi aflæser den på tværs.

En nærmere betragtning af symbolskitzen ovenfor vil bl.a. afsløre, at den første standard-legemskonstellation – mærket A – er karakteristisk ved, at instinktlegemet (første legeme fra venstre) befinder sig på kulminationsstadiet, medens samtidigt tyngdeog følelseslegemet (andet og tredje legeme) befinder sig på henholdsvis andet og første vækststadium. Intelligenslegemet (fjerde legeme) er derimod latent og befinder sig således på fosterkernestadiet samtidigt med, at intuitions- og hukommelseslegemet (femte og sjette legeme) befinder sig på henholdsvis andet og første degenerationsstadium. -Betænker man nu, at disse 6 åndelige legemer tilsammen danner den sjælelige struktur, der bl.a. udgør Jegets redskab for skabelsen af åndelige manifestationer repræsenteret ved tanker og følelser, bliver det som tidligere påpeget indlysende, at karakteren, arten og kvaliteten af disse åndelige manifestationer må blive bestemt og præget af det indbyrdes udviklingsforhold, i hvilket de nævnte 6 åndelige legemer befinder sig, idet dette udviklingsforhold jo udtrykker legemernes indbyrdes funktionelle kapacitet eller bæredygtighed.

At det må forholde sig således, bliver som også tidligere berørt ikke mindst til kendsgerning igennem den omstændighed, at grundmaterialet for skabelsen af enhver form for åndelige manifestationer jo

dybest set helt og holdent eksisterer i form af de 6 underbevidsthedsgrundenergier, hvilke Jeget, som det vil vides, udelukkende kun kan beherske og manøvrere med ved hjælp af de netop herfor specielt egnede 6 åndelige organsæt eller legemer. Det er derfor klart, at disses respektive udviklingspositioner eller udviklingstrin i fundamental grad må være bestemmende for netop karakteren, arten og kvaliteten af de åndelige manifestationer, Jeget ved hjælp heraf er i stand til at præstere og befordre. Og naturligvis gør de samme konsekvenser sig gældende på sansningens område. Også her er legemernes indbyrdes udviklingstrin fundamentalt bestemmende for karakteren, arten og kvaliteten af præstationerne, hvilket i nærværende sammenhæng nærmere betegnet vil sige arten, karakteren og kvaliteten af de sanseprocesser, som den sjælelige struktur i sin egenskab af et sanseredskab for Jeget totalt er i stand til at præstere.

Da situationen nu således er den, at de 6 åndelige legemer er sæde for Jegets evne til i såvel sansningens som manifestationens tjeneste at manøvrere med de tilsvarende 6 underbevidsthedsgrundenergier, er der med andre ord tale om, at den foran omtalte og beskrevne A-legemskonstellation repræsenterer en midlertidigt bestående absolut speciel og enestående åndelig evnekombination, der fundamentalt afviger fra de ved de 5 øvrige legemskonstellationer repræsenterede evnekombinationer. Thi i intet af disse øvrige kombinationstilfælde er der tale om, at Jegets evne til at manøvrere med instinkt- og intelligensenergi er henholdsvis kulminerende og latent, medens samtidigt dets evne til at manøvrere med tyngde- og følelsesenergi på den ene side og intuitions- og hukommelsesenergi på den anden side er under henholdsvis tiltagende vækst og degeneration. Ser vi på symbolskitsen, vil vi tværtimod blive vidne til, at alle 6 standard-legemskonstellationer og dermed alle 6 standard-evnekombinationer er indbyrdes totalt forskellige og således i virkeligheden er udtryk for 6 indbyrdes fundamentalt forskellige sjælelige grund-tilstande eller grund-fremtrædelsesformer. Og da den gældende forskelligartethed i dybeste forstand er et spørgsmål om fundamental individualitet i den kosmisk-kemiske opbygning af den sjælelige struktur, har vi hermed afdækket de omstændigheder, der netop gør det aktuelt at indføre begrebet: "En kosmisk-kemisk grund-fremtrædelsesform" i den kosmologiske terminologi. Nødvendigheden af fremover at operere med dette begreb beror, som det vil kunne forstås, simpelthen på det faktum, at den sjælelige struktur på foranledning af moderenergiens indflydelse i stadig gentagelse passerer igennem 6 indbyrdes fundamentalt forskellige kosmisk-kemiske grundtilstande, som på gennemgribende vis præger den i dens egenskab af et åndeligt sanse- og manifestationsredskab for Jeget, eller sagt med andre ord: det pågældende begreb refererer til det forhold, at den sjælelige struktur som følge af sine 6 åndelige legemers faseforskudte vækst- og degenerationsforløb snart fremtræder med én kosmisk-kemisk opbygning og snart med en helt anden, alt eftersom den af moderenergi betingede og kontrollerede kredsløbsbetonede forvandlingsproces skrider frem.

29.

Ved en kosmisk-kemisk grund-fremtrædelsesform forstås således den sjælelige struktur som fremtrædende med sine 6 åndelige legemer i én af de 6 mulige udviklingskonstellationer, som den sidste symbolskitse illustrerer. Således udgør A-konstellationen altså én af disse 6 mulige kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer, B-konstellationen en anden, C-konstellationen en tredje og således fremdeles. Og som det sikkert er forudset af alle, tilforordnes de 6 grundfremtrædelsesformer betegnelser, der direkte refererer til det legeme i konstellationen, som befinder sig i kulminationsstadiet og derfor er det absolut førende og dominerende i forhold til de 5 øvrige. I henhold hertil vil A-konstellationen således være at udtrykke som instinktformen, B-konstellationen som tyngdeformen, C-konstellationen som følelsesformen og D-, E- og F-konstellationerne som henholdsvis intelligensformen, intuitionsformen og hukommelsesformen. Vi skal ikke her komme nærmere ind på disse 6 grund-fremtrædelsesformers respektive kosmisk-kemiske detaljeanalyser, men henvise til, at dette emne i et senere kapitel om spiralkredsløbet og

grundenergiernes evige organisation vil blive reserveret en særlig omtale. – Dog skal vi af visse grunde, som senere vil fremgå i næste lektion hæfte os lidt nærmere ved særligt én af disse 6 grundfremtrædelsesformer, nemlig den, som kommer i betragtning for menneskets vedkommende.

TILBAGEBLIK

30.

I gennem vort studium af nærværende lektion er vi hermed kommet til klarhed over følgende kendsgerninger:

1) I overensstemmelse med deres særlige mission er graden af de 6 åndelige legemers indbyrdes udvikling på gennemgribende vis bestemmende for den samlede sjælelige strukturs totale sans- og manifestationsdygtighed.

2) På foranledning af det ved moderenergien repræsenterede kredsløbsprincip gennemløber hvert af den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer en vækst- og degenerationscyklus, der spænder over i alt 6 hovedstadier.

3) På foranledning af det ved moderenergien ligeledes repræsenterede pol- og kontrastprincip er de 6 åndelige legemers respektive vækst- og degenerationscykler indbyrdes forskudt med et interval på nøjagtigt et hovedstadium.

4) Som følge af dette legemernes faseforskudte vækst- og degenerationsforløb ændres den sjælelige strukturs hele kosmisk-kemiske sammensætning eller opbygning og dermed dens funktionelle egenskaber i så radikal en grad, at det bliver nødvendigt at tale om 6 indbyrdes fundamentalt forskellige kosmisk-kemiske grund-fremtrædelsesformer, der gradvis afløser hinanden, efterhånden som legemernes faseforskudte vækst- og degenerationsforløb netop skrider frem.

5) De pågældende 6 kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer, hvis nærmere analyser illustreres af den sidste symbolskitse, tilforordnes betegnelser, der direkte refererer til det af legemerne i den gældende konstellation, som befinder sig i kulminationsstadiet, og som derfor udgør konstellationens dominerende komponent. Ved denne fremgangsmåde bliver det således aktuelt at tale om en instinktform, en tyngdeform, en følelsesform, en intelligensform, en intuitionsform og en hukommelsesform, hvilke former som sagt gradvis afløser hinanden, efterhånden som de respektive vækst- og degenerationsprocesser gennemløber deres baner.

– – Og hermed kan vi vende vor interesse fra de generelle træk vedrørende den sjælelige strukturs vækst- og degenerationsmekanisme til fordel for en omtale af begreberne “dagsbevidsthed” og “natbevidsthed”.

p.s. Henvisninger til “Livets Bog” vedrørende de her behandlede emner følger i lektion 20.

Spørgsmål til lektion 19.

1. Vil der kunne indtræde et tidspunkt, hvor to eller flere af den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer med hensyn til deres grad af udvikling er hinanden jævnblydige?

2. Er der tale om, at ændringer i den grad af udvikling, de 6 åndelige legemer hver især repræsenterer, indvirker på karakteren af den sjælelige struktur i dens egenskab af et åndeligt sans- og manifestationsredskab for Jeget?
3. Nævn det kosmiske skaberprincip, der foranlediger og dirigerer de 6 åndelige legemers vækst- og degenerationsforløb.
4. Hvad forstås rent principielt ved en kredsløbsproces?
5. Nævn i rækkefølge navnene på de 6 hovedstadier, som hvert af de 6 åndelige legemer under passagen gennem deres vækst- og degenerationscykler gennemløber?
6. Som vi ved, gennemløber hvert af de 6 åndelige legemer en vækst- og degenerationscyklus, der spænder over i alt 6 hovedstadier: hvorledes er disse 6 individuelle vækst- og degenerationscykler arrangerede i forhold til hinanden?
7. Det i spørgsmål 6 efterlyste arrangement har for den sjælelige struktur en særlig central, organisatorisk konsekvens til følge: hvad er det for en konsekvens?
8. a) Er forløbet af en vækst- og degenerationscyklus at betragte som en relativt kortvarig proces, eller b) er den at betragte som en relativt langvarig proces?
9. Nævn de 2 kosmiske skaberprincipper, der ligger til grund for den omstændighed, at de 6 åndelige legemers respektive vækst- og degenerationskredsløb er indbyrdes forskudt med hensyn til deres hovedstadier.
10. Hvad forstås ved begrebet: en kosmisk-kemisk grundfremtrædelsesform?

Løsningen til lektion 18's opgavetilæg

- 1) a) Nej
- 2) 1) Arten af det individ, den sjælelige struktur knytter sig til. – 2) Karakteren af den opgave, den sjælelige struktur i såvel sansningens som manifestationens tjeneste på ethvert tidspunkt bestrider.
- 3) Nej, den er usynlig for både de fysiske og de psykiske sanser (de intuitive sanser dog undtaget).
- 4) a) Ja, b) Nej, thi P-kraftfeltet og den sjælelige struktur er dybest set identiske.
- 5) a) Ja, b) Følelseslegemet nyder en sådan fortrinsstilling.
- 6) Hukommelseslegemet
- 7) Åndelig materie er objektivt set identisk med talløse skarer af levende mikrovæsners sjælelige strukturer og dermed identisk med en substans bestående af de 6 kosmiske underbevidsthedsgrundene.
- 8) Ved med sin egen sjælelige struktur at koncentrere den samt bringe den i en sådan tilstand af vibration eller svingning, at den kan påvirke de i væsenets følelseslegeme indbyggede sansorganer.
- 9) Nej
- P. B. -J.

NB. Disse svar er godkendt af Martinus.